

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdaja slovenko tiskovno društvo

FRANK SAKER, predsednik

VIKTOR VALJAVEC, tajnik

Inkorporiran v državi New York,

dne 11. julija 1906.

za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00

" pol leta 1.50

Za Evropo, za vse leto 4.50

" " pol leta 2.50

" " cert leta 1.75

V Evropo posiljamo list skupno dve

stevilki.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz

vzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and

Holidays

Subscription yearly \$2.00.

Published by the

LOVEN PUBLIC PUBLISHING COMPANY

Incorporated under the laws of the

State of New York.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30

entov.

Donski brez podpisa in osobnosti se

je natisnjo.

Denar naj se blagovoli posiljati po

Money Order.

Pri spremembah k raja na naročnikov

rasimmo, da se nam tudi prejšnje bival-

te naznani, da hitreje najdenjo aslo-

nika. Dopisom in posiljatvami narite

naslov:

"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.

Telefon 1279 Rector.

Draginja.

Med delavstvom vsega sveta je opaziti mnogo nemira. Iz vseh evropskih držav se poroča o velikih štrajkih in odslrivitvah delavcev, kar znaci, da položaj ni več v onem ravnotežju, v katerem bi moral biti.

Temu je tudi v resnicu tako. Večkrat smo na tem mestu že razmotrili, kako so se vse potrebuje podražile. Ker pa povisanje plače ni tako napredovalo, kakor podražitev potrebuje, naravnovano ni pričakovati, da bi bili izdatki delavcev jednaki njihovim dohodkom. To je vzrok, da se vrše v vseh deželah živahnji boji.

Nedavno smo poročali, da je washingtonski urad za ljudske steje naznani, so se vsa živila tekem zadnjega desetletja podražila za 35 odstotkov. Vendar pa oficijelna štatička nikdar ne pove vso resnico. Sedaj je newyorska tvrdka Dun objavila izkaz o podražitvi 350 različnih predmetov in prišla do zaključka, da so se tekem zadnjega desetletja podražile vse potrebuje za več nego 51 odstotkov. Za ono, kar so morali ljudje pred 10 leti plačati \$100, morajo plačati danes najmanj \$152 do \$157. Samo v jednem letu so se pri nas v Ameriki podražile vse potrebuje za 5.5%.

V Angliji so cene takem minihih petih let še bolj napredovalo nego pri nas, in to velja tudi o kontinenatalne Evropi.

Cena dela, oziroma delavska plača pa nikakor tako hitro ne napreduje, kakor cene drugih potrebuje. Le malo kedo, ki je imel pred 10 leti \$100 mesečne plače, ima danes po \$157 mesečne plače. To je tudi vzrok, da so delavski boji na dnevnem redu.

Preiskava naseljevanja

Naša vlada v kratkem odpolje v Evropo posebno, po kongresu ustavljeno in po predsedniku imenovanu naselniško komisijo, da prouči tankaj na lieu mesta izseljevanje. Kaj bode ta komisija pravzaprav preiskovala, nam je velika uganjka. Ako sta se glede kacega vprašanja ustavljovi dve stranki, kteri se nečeta nikomur zameriti, se običajno odredi preiskava. Baš tako se je zgodilo tudi z ozirom na naseljevanje. S to preiskavo ne bode prišlo ničesar na dan, kar nam še ni znano, pač pa bodo članji komisije imeli lepo priliko na račun ljudskega denarja v zabavo potovati po vsej Evropi.

Na račun ljudskega denarja? Pravzaprav morajo izdatke tačih zabavnih potovanj povrnati le naseljenici, kajti vsi ti stroški se pokrijejo iz naselniškega fonda, kteri ima sedaj že \$2,000,000 prebitka. Naloga komisije bude torej ta prebitek po možnosti pomanjšati.

Člani komisije so si že najeli posebnega tajnika in razne klerke, kateri bodo potovati z njimi po Evropi. Razum tega vzame vsak član komisije seboj še po jednega zasebenega tajnika. Da bodo komisari potovati v spremstvu tam, je samoumevno in tako bodo "preiskava", kar najprijetnejše zabavno potovanje.

TIKET za brzoparnik dobija v vse družbo hočenja, ki je v bodec naj-
cene postroj. Po Fr. SAKSER,
Greenwich St., New York, U.S.A.

Naš človek.

Ako premišljamo naš splošni duševni nivo, nikakor ne moremo biti zadovoljni. Opazimo pri nas razmerno majhnega človeka, ki je rad tudi malenkosten, in kakoršen je posameznik, taka je družba. Pogrešamo tega velikega človeka — človeka in pol — ki je vzrastel iz svoje sile in volje, ki je jedini odgovor velikemu pojmu človeka sedanjega časa. Ostali smo majhni, malenkosten, nizki... in zakaj? Odgovor nam dà naš literatura, knjižnica in gledališče... To troje in družba, to se spopoljuje, raste drugo ob drugem. A človek, kot ga gre pred učinkom, pred delom. In zato je bila in je deloma še mizerija v slovstvu, v knjižnicah (mislim domačih) in v gledališču. Naš človek je bil, hotel je malo, ni hotel velikega, bal se je velikega. Zakaj? Naš človek, zlasti inteligent, je hladen napram velikim vprašanjem, ki gredo mimo njega, misli nerad ali splet neče misli. Da, ta lebota v mišljenu je postala počasi del našega naravnega značaja. Nič velikega ni našlo na svoj odmet. Slutli smo, da gre po svetu velika doba, a misli smo šli v šentklavž, boječ se, da ne bi prišlo v naša sreča tisto veliko. Morda smo tudi slučajno čitali o tem takem, slišali smo morda na odrnu, a šlo je mimo in prešlo je brez sledov, ker nismo premisljevali o tem. Rajši smo verovali, nego mislili, ali pa nismo niti verovali, niti mislili, in to je bilo, kar nas je pustilo tako majhne. Babi smo se velikega človeka v sebi, nismo si zaupali, da bi ga mogli vzdržati, in nismo živel velikega življenja. Nedostajalo je nam sile in volje, zato smo še sužnji v okviru starih form. Nič višje ga! Svobode, prave svobode nismo mogli dosegči, kajti verovali smo sedam: osvoboditi se in pride prevrat, ki vas ubije; pomislite na re-volucijo.

Naš človek, nismo pa verjeli samemu sebi, ko smo čutili v sebi moč in silo, tisto silo človeka, kateri osvobojuje in osrečuje. Zver smo vidieli v sebi, človeka ne; zver bi vzbrzel, človeka ne, smo si mislili in nismo mislili, da ubijemo zver, ko vzbudimo človeka. "Nič ni silnejšega človeka", pravi stari Grk Sofoklej, človek, ki ima silo proti vsemu, tudi proti sebi. "Misli ja moč", pravi Viktor Hugo, misel je, ki dvigne človeka, mišljene je pot k poznavanju, in v spoznanju more biti človek, ki je akurat plasno ozrač po živahnih ulicah, nato pa je naglo stopila v katedralo. Tajanstveni polmrak in sveta tihosta sta objeli tudi nismo izmučeno došoč z blagodejnim miron. Zgrudila se je pred podobom Matere Božje na kolena in vroče in skrenjeno je prosila, naj ji Bog da potrpljenja in moči — njega pa, zaprljanega, naj privede nazaj na pravo pot.

Nekoliko potolažena je vstala in zapustila hišo božijo. Skoro strah jo je bilo pouličnega hruma in šuma, v katerega je vstopila. Ostra novembarska sapa ji je brila v obraz in tesneje si je ovila skoro prozorni robovec okoli vrata.

V tem hipu je stal pred njo kakor iz tega vprašanja, ki jih razmišljamo, da iščemo odgovora na nje; in tem v sebi budimo moči, nimo se nam sile, dvigamo same sebe in nas zmaguje človek, veliki človek, ki je prost in svoboden. In prav zato, ker smo pustili iti vprašanja nerazrešena mimo nas, ker jih nismo škvali v sebi odgovor, ker nismo zbuldili svojih sil, — zato je naš človek mal človek. Ta indolenca se mažešo same na človeku, kajti svet je last mislečega duha, — čim več poznal, tem več ima. Ker nismo HOTELI vladati, smo obvladani, ker nismo zbuldili nismo svobodni. Rajši smo verovali, nego mislili, in ležal je Bog na nas s celo težo, da nas je skraj zadušil. Komaj smo si upali dihati od svetega strahu. Bili smo čim dale manjši.

Reklo se je: kakoršna družba, takšen človek, človek je produkt razmer, ne svetovnih — majhne razmere, majhen človek: treba je obrniti: kakoršen človek, taka družba. Hočemo torej imeti družbo z višjim duševnim nivo, dvigniti moramo posameznega človeka. Dvigniti se more smo, osvoboditi se mora.

Vzbudit je treba v nas mislečega človeka, ki ga bodo zanimali svetovni pojavlji in bodo neprestano iskal dogovora na vprašanja, ki ga obdajajo. S tem bodo naše zahteve od umetnosti in javnosti drugačne: vzrastlo bodo slovstvo, knjižnice, dvignuto se gledališče in ob tem se bodo spoljnjava nova družba. V tem vzraste razumnosti, ki bodo odgovorili temu pojmu v našem času.

V celi domovini je tega treba, na eči črti. V dobi, ki ji na čelu svetijo imena: Tolstoj, Ibsen, Nietzsche, Björson, je treba, da dà vsak intelligent sebi jasen odgovor o sebi, o človeku, o življenju, o svetu. Treba je, da sposobni misliti in govoriti o tem; bližo se reforme v družbi, in te so nemogoče, dokler ni družbe, ki je sposobna za nje. Reforme so posledice svetovnega napredka in povejajo k vočnemu blagostajanju k spolnjevanju družbe, njih cilj je osvojiti predal prazne omare.

Minevali so dnevi in tedni. Mož je hodil pozno v noči domov in je

odhalil v zgodnjem jutru. Zadnje dni pa ni niti jemal svojega orodja seboj in je bil vedno slabe volje.

Mlađa žena je hiral bolj in bolj. Liziča pa, ki je prebolela hudo bolez, lezen, se je kmalo očivala in dobivala bolj in bolj okrogla lica. Dobrošen sivolica župnik namreč ni poti do žalstega, zlasti, ko je zavil.

"Bernard May! Nisamo česa za nepotrebo govoriti. Sveti večer je danes. Vsak si želi danes biti pri svojih. Tudi vi pojdi domov, oproščeni ste. Preiskava zaradi razdaljeva načela veličanstva je ustavljena. Zahvalite se župniku pri sv. Martinu, njegovemu gospodu kaplanu in pa tem dveva tovarnemu, ki sta vas nepovzroča resila. Tudi vas gospodar tovarnar je včeraj umaknil tožbo zaradi poškodbe njegovega imetja. Naučnili je objednati, da vam za varčino pridržano tedensko plačo izplača tako še danes opoldan. Odide in si zapomnite, kdo ne zna brzati jezik, kmalo kaj iztakne!"

Bernard se je kratko zahvalil in je hotel oditi. Neki notranji glas pa mu je več obrniti se in zeleti sodniku veseli praznik. To je tudi storil. Strogi obraz sodnikov se je malo razjasnil, rekoč:

"Vi ste pač vsi čudni svetniki."

Naglih korakov je odšel Bernard. V tovarniški blagajni je dobil zavestno plačo, kero so bili pridržali, ker je ob začetku prajka v zasebnem biroju gospodarju in je zdroblil nekaj.

"Nadzorniki:

IVAN DRAŠLER, Box 28, Forest City, Pa.

ANTON PIRNAT, Box 81, Durycia, Pa.

ANDREJ SUĐER, Box 108, Thomas, W. Va.

FRANK SUNK, Luzerne, Pa.

ODBOŽNIKI:

KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.

IVAN SKODLAR, Forest City, Pa.

ANTON BORŠNIK, Forest City, Pa.

Dopisi naj se posiljajo I. tajniku: Ivan Telban, P. O. Box 687, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

za Zjednjene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

posprano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

— o —

ODOBENI:

Predsednik: JOSIP ZALAR ml., Box 547, Forest City, Pa.

Podpredsednik: IVAN TELBAN, Box 3, Moon Run, Pa.

I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.

II. tajnik: ALOJZIJ ZAVERL, Box 374, Forest City, Pa.

Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNICKI:

IVAN DRAŠLER, Box 28, Forest City, Pa.

ANTON PIRNAT, Box 81, Durycia, Pa.

ANDREJ SUĐER, Box 108, Thomas, W. Va.

FRANK SUNK, Luzerne, Pa.

NADZORNICKI:

KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.

IVAN SKODLAR, Forest City, Pa.

ANTON BORŠNIK, Forest City, Pa.

Dopisi naj se posiljajo I. tajniku: Ivan Telban, P. O. Box 687, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Pozor! Slovenci Pozor

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Priredil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

"Miss Eula niso hoteli dati julepa, Bob je pa rekel, da ga je poslal Massa Charlie, potem je pa dobil."

"Pij torej! To ti pomaga!"

Večerjamo zopet v "sobi". Señora sedi poleg mene. Med pogovorom mi pravi:

"Don Carlos, jaz bi vam rada nekaj zaupala."

"Kaj pa?"

"Nekaj, a ne tukaj! Pojdite po večerji pod tri platane!"

Torej sestanek! Ne smem ji odreči, ker mi pove lahko kaj važnega. Pred večerom so pripeljali konje na dvorišče; vendar najdem vrata odprtia. Grem v lezen pod platano. Toda kmalu se moram dvigniti iz prijetne lege. Eulalia pride in začne:

"Don Carlos, hvala vam! Prosim sem vas morala za ta sestanek, ker vam moram poročati neko skrivnost. Povedala bi vam, bila lahko tudi drugje, a sem si našla želela, da vam sama, ker — — —."

"Ker veda sedela drug poleg druga in ste mi lahko povedali, kam naj grem. Ali ni tako, doma Eulalia?"

"Seveda! Señor Bernardo je pripovedoval od dveh roparjev, ktere zasedljete. Ta dva sta bila v našem ranchu."

"Tako? Kdaj pa?"

"Predvečerjcem zjutraj sta odšla."

"Kam?"

"Črez Sierra Nevada v San Franciseo. Govorila sem mnogo z njima od señorja Allana, katerga hoče obiskati."

To je vsekakor važna novice, ktere zveza mi je popolnoma jasna. Señora govori rada z vsakim človekom od Allana. Omenjala ga je tudi pred Moragonom, katerim se je ponudila s tem lepo prilika, da se maščuje radi Bernarda in da oropata vsekakor premožnega brata.

"Ali veste natančno, da sta bila ta dva, señora Eulalia?"

"Da, bila sta, to vsem prav natančno, dasi sta se drugače imenovala."

"Ali sta vas izpraševala natančno glede vešč sestre in Allana?"

"Da. Še nekaj sem jima moral daši za dokaz, da sta bila res pri nas."

"Kaj se jim pa dalli?"

"Pismo, ktere ga pišal svoječasno moj svak v San José."

"Ali ta še živi?"

"Da. Ón je lastnik hotela Valladolid v Sutter Streetu in se piše Enrico Gonzalez."

"Koliko je od tedaj, ko je šla señorita Alma od njega?"

"Tri mesece."

"Ali mi hočeš popisati tista dva, kterima ste izročili pismo?" Res mi jih opis: kmalu se prepričam, da sta prava. Povedala bi bila lahko vse pri misi: ker je pa zadeva važna, ji ne zamerim, da me je zvabila na mal sprehol. Zahvalim se ji, na kar se vrne.

Kmalu pridevam tudi jaz v soko, kjer so me že pogrešali. Tovariši hočejo iti spati; prej pa moramo urediti stražo, ktera se nam zdi potrebna. Ko se to zgodi, pogledamo za prenočišče.

Kakšno je to, je težko povedati, kdor ne ve, kakšna je notranjost rancha. Te zgradbe imajo navadno samo po jedno "sobo". Tam stojijo in spi vse, kar spada k hiši; tudi služljivi gostje spe tukaj. Pod izrazom: "kar spada k hiši" se razume tudi krave, konje, ovce, prešiče, kurentina, psi in mačke. Tla so iz zbitje livojev, po kateri je malo trave ali maha. Med tem nastolom se skrivajo drugi nepovabljeni gostje kot škorpijoni, pajki, stonarji in drugi mrki.

Prav tako je v našem ranchu. Don Fernando de Venango, señora Eulalia, señorita Alma, starca zamorka, vse vaqueros in mi ležimo drug poleg druga kot živina v hiševu. Jaz bi bil rajska zunaj, a si nisem upal načiniti svoje žalja, ker bi bio to jasno želenje.

Drugo jutro se odpravimo: vse prehvali ranchu nam žele vse najboljše. Celotni vaquero, kterega sem pošli na ta, nam mora želeti srečno pot, četudi pod vplivom — señora Eulalije.

Don Fernando de Venango in Colonia de Molinaires de Gajalpa v Rostrélo ima spremnico preeči daleč na konju ter se vse žele opoldne. Zdi se, da se nevar loči od mormonskih misijonarjev, desil je ob ves "Basilik julep".

Radi skrivnosti poročila señor Eulalije se nam ni treba držati posebno točno prejšnjega načrta. Ko pridevamo do jezera Mona, ne počivamo dolgo, dasi smo prej nameravali na protino; saj so naši konji počivali v ranchu skoraj ves dan.

Nato jahamo z vso maglico preko Sierra Nevada do Stoektona, od tam pa v San Franciseo, kamor smo nemenjeni.

Mesto leži na skrajni točki južnega polotoka; na zapadu meji na oltro morja, na vzhodu ima valje, na severu pa vhod v ta val. Luka je v San Franciseu mogoce najprej in najvarnejša na zemlji: velika je tako, da bi lahko pristalo bredojo vsega sveta. Ljudje so iz vseh kotonj: vse vse, kar spada k hiši; tudi služljivi gostje spe tukaj. Pod izrazom: "kar spada k hiši" se razume tudi krave, konje, ovce, prešiče, kurentina, psi in mačke. Tla so iz zbitje livojev, po kateri je malo trave ali maha. Med tem nastolom se skrivajo drugi nepovabljeni gostje kot škorpijoni, pajki, stonarji in drugi mrki.

Prav tako je v našem ranchu. Don Fernando de Venango, señora Eulalia, señorita Alma, starca zamorka, vse vaqueros in mi ležimo drug poleg druga kot živina v hiševu. Jaz bi bil rajska zunaj, a si nisem upal načiniti svoje žalja, ker bi bio to jasno želenje.

"Sinoči mrežnega cesarstva" izviroj najznamenitejši del med domačini. Zdi se, kot bi bili vsi jednaki. Kratki, potlačeni nosovi, moleča spodnja čeljust, grbi ustava, na obe strani trivoglat obraz, oči postrani; jednaka barva kože brez izjemne ali glavnje znake tega streljiva rodu. Njihovi obrazni ne kažejo nikdar nobenega izraza; vse je topo; le male, zlate oči kažejo življenje.

Kitajci so prideli in opravljajo vse težja dela v San Franciseu. Male, okrogle, reje in vendar izredno spretne postave imajo redke zmožnosti za najznamenitejša dela, zlasti pa za taka, kjer je trebu izredne spretnosti in veliko potrebljivosti. Izvezljivo je slonovo kost ali les, stružnja kovinje, pretikajo skruko, usnje, bombaževino, platio in svilo. Pleto in tko, rišeo in slikajo. Vsesib stikajo dozdejno nasprotno barve ali blago, a napravijo najzadovljivejši resi, ktere prodajajo kaj lahko.

Pri vseh teh prednostih so edvodo skromni in se zadovoljujejo z najmanjimi dobički. Zahtevajo sicer nestramo visoke cene, a popuste za polovicno, tretjino ali celo četrtino. Tudi dnevno plačo prejemajo nižjo kot belli Iudje, a ki njih tem neprimočrije višja kot v naši starci domovini. Seveda je tudi življeno sorazmerno dražje. Zato se mora previdno hrani, če se hoče kaj imeti. Kitajci opravljajo tudi druga navadna dela od pranja pa do kuha.

A miso delavni svet Kitajci, ampak celo prebijalstvo. Ljudje zasedajo samo jeden namen: zaslužiti boljši denar in steči dobiti in hitro. Vsi vedo, da je tudi denar in da kdo drugo zadržuje, sebe zadržuje. Ker tega nikdo ne mara, gredo ljudje le za svojimi poti. Vsek se trudi, da se umika izmed tistih delov, ki so pri nas poskrbajo.

Tako je v bilo takoj na ulicah in tržiščih. Bleda a ponosna Ameriščka, Španija, Španija, elegantna Francuzinja in črna zamorka hiše, znašajo, delajo in spravljajo vsej svoje. Bogat bankir v Iraku, cilindri in rakerički nese v jedni roki mesec, v drugi zelenjavjo. Ranchero nese na plečih mrežo z ribami, da se prehrani s hrano. Miljeni česnik kupuje rejenega petelinja. Kvekeri se jih naložil jerbas raf. Vsa ta mešana družba se gibje po ulicah, ne da bi se motili med seboj.

Mi pridevamo nemoten v mestu zlate dežele ter gremo naravnost proti Sutter Streetu, kjer najdemo kmalu hotel Valladolid. Hotel je prav ealiifornijski: jednodnadstropno leseno poslopje je, tako, kot so pri nas navadne barake.

Konje prepustimo horse keeperju, kjer jih pelje pod malo lopo. Mi pa gremo v soko, kjer je kljub svoji velikosti tako nabito polna, da dobimo komaj prostor. Barberka nas zapazi in pride poleg. Mi naročimo vsek zase, kar kdo poželi: jaz pa začnem takoj spraševati:

"Ali lahko govorim z Mastroom oziroma señorjem Henriqueom González?"

"Yes, Sir. Ali ga želite?"

"Da, ře snem prosliti!"

Pride visok, resen Španec in pravi, da je señor Gonzalez.

"Ali bi mi ne mogli povedati, če stanuje še pri vas neki Allan Marshell?" ga vprašam.

(Dalje prihodnjih.)

Hude bolečine v prsih.

Posledica prehlajenja se ne more spremeniti v nevarno bolezni niti v vnetje, ako se bolne dele takoj druge.

Dr. RICHTERJEVIM

SidroPainExpellerjem

Dr. Goldstein, 134 Rivington St. v New Yorku izjavlja: Dr. Richterjev Sidro Pain Expeller sem iznajel, kot najboljje sredstvo v vseh sluzljih, v katerih je treba pomoka zlasti pa za influenco, prehlajenje itd.

Naša znamka Sidro je na vsaki steklenici.

V vseh lekarinah, 25 in 50 centov.

F. Ad. RICHTER & Co.

215 Pearl St., New York.

Nižje podpisana priporočam potujočim Slovencem in Hrvatom svoj.

SALOON

107-109 Greenwich Street,

oooo NEW YORK oooo

v katerem točim v edno

pivo, doma prešana in

importirana vina, fine

likeri ter prodajam izvrste smodke.

Imam vedno pripravljen dober prigrizek.

Potnoči Slovenci in Hrvati dobre

stanovanje in hrano

proti nizki cenii. Postrežba solidna

Za obilen poset se priporoča

FRIDA von KROGE

107-109 Greenwich St., New York.

Spominjajo se ob raznih prilikah naše prekorne družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani! Mal polož dar domu na oltar!

(v 4)

AUSTRO-AMERICAN LINE

Regularni potni parniki

"Giulia" odpluje 4. maja.

"Eugenia" odpluje 11. maja.

"Sofia Hohenberg" odpluje 15. maja.

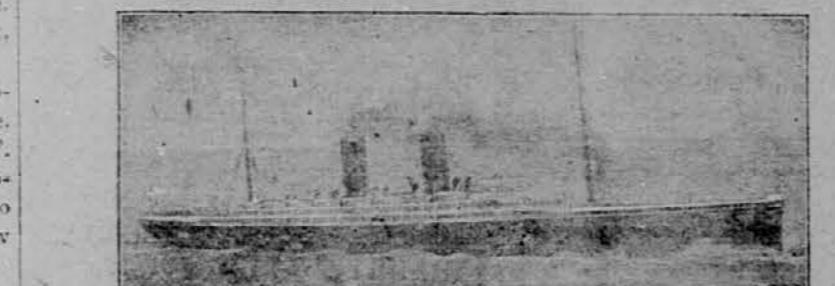
vozilo med New Yorkom, Trstom in Reko.

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta v Ljubljano in sploh na Slovensko. Železnica velja do Ljubljane le 50 centov. Potniki dospe isti dan na parnik, ko doma gredo.

Phelps Bros. & Co., General Agents,
2 Washington St., New York.

Compagnie Generale Transatlantique.

(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTNA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

Poštni parniki so:

"La Provence"	na dva vijača	14,200 ton, 30,000 konjskih moči
"La Savoie"	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	12,000 "	25,000 "
"La Touraine"	10,000 "	12,000 "
"La Bretagne"	8,000 "	9,000 "
"La Gasogne"	8,000 "	9,000 "

POSEBNA PLOVITVA:

La Bretagne 4. maja ob 3. uri popol. La Bretagne 1. junija ob 3. uri popol. La Gaseogne 18. maja ob 3. uri popol. La Gaseogne 15. junija ob 3. uri popol.

Parnika z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijača.

M. W. KOZMINSKI, generalni agent za zahod.

71 Deaborn St., Chicago, Ill.

CUNARD LINE

PARNIKI PLUJEJO MED TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM.

PARNIKI IMAGO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.

PANNONIA
odpluje iz N. w. Yorka dne 2. maja.

CARPATHIA
odpluje iz New Yorka dne 16. maja.

SLAVONIA
odpluje iz N. w. Yorka dne 30. maja.